

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bd Regele Ferdinand No. 5.

A R A D.

Redacția pentru Banat: **TIMIȘOARA,**
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după amiază

Note zilnice

Iată că un deziderat de mult clocit dar încă necerut răspicat e pe cale de a fi îndeplinit.

Odată cu faimoasa reformă administrativă, care se moșește de atâta timp, se spune că s'ar lua măsura înțeleaptă de a se numi la sate primari intelectuali.

Foarte bine! De unde primarul ar trebui să fie adevărat cap al comunei politice, în cele mai multe locuri nu are decât rolul omului de paie pe care notarul îl pune să semneze hârtii pe care de cele mai multe ori nu le înțelege. Notarul își poate face de cap pentru că atunci când n'are o justificare legitimă pentru anumite acțiuni convergente cu buzuvarul lui, aruncă, drept explicație, o frază bombastică pe care primarul vrea să arate că o înțelege, că „d'ăia e premar” (noblesse oblige!), și aprobă partener, iar domnii consilierii se uită cu ochi mari și blânzi de bou, spunându-și că dacă domnul primar aprobă, știe el ce face.

În afară de aceasta, cei mai mulți primari sunt lipsiți de inițiativă, tot din cauza insuficienței culturii lor. Da, nu vă mirați, cultura își îmbogățește și fantazia: cunoscând mai multe lucruri, poți face și combinații mai multe.

Singura calitate a primarilor țărani este că face parte din masa mare a locuitorilor comunei și deci, cunosc mai bine nevoile lor.

Prin numirea intelectualilor însă, pe lângă că atâția șomeri și-ar găsi plasament, s'ar da un brânciu progresului comunei, s'ar face inovații mai mult, sau mai puțin utile (depinde de cel numit) iar la conducerea comunei ar lua o parte mai efectivă primarul, lucrând mână în mână cu notarul. Iar acesta din urmă ar fi mai atent la ceea ce face, pentru că s'ar ști sub supravegherea ochiului vigilent și... înțelegător al primarului.

Cât despre cunoașterea necesităților cetățenilor, problema se poate rezolva în două feluri: ori se numesc oameni intelectuali originari din comună, autohtoni, pentru că aproape fiecare comună își are șomerul său intelectual, ori se lasă penetrarea noului primar în sufletul comunei, în seama timpului. Și credem că această eventualitate e preferabilă. Pentru că un primar necunoscut e mai respectat și mai înțeles pentru a se impune. De altfel cinstea e un apanaj inerent începuturilor. Iar pentru mai târziu...

(Dar bine, dacă începem cu suspiciuni dela început, atunci inovația aduce mai mult rău decât bine.)

Deocamdată legăm speranțe, dar, de primarii în perspectivă. Înțelegem și mai rapidă conducere, și-apoi pentru diminuarea numărului șomerilor.

Ne temem însă totuși, suspicioasă totuși bunul mers al lucrurilor, în noua organizare.

Și iată de ce. Intelectualii, pe lângă că de regulă au sufletul mai perversit, or fi având ei fanerie pentru inovații, dar să nu

aiibă și pentru găsirea de noi mijloace și subterfugii în întrebuintarea pentru uzul personal a avutului comunei. Ne temem ca, de unde până acum notarul lua el ce lua, să nu dea mâna cu primarul și-apoi praf să facă avutul comunal. Că, de, două minți sunt mai istețe decât una singură.

Așadar, multă circumspecțiune! Pasul să fie bine cântărit și dacă se va face, să nu se uite anumite măsuri de prevenire a unor lucruri neplăcute.

Astfel... să fie într'un ceas bun!

Strada

Este de două feluri: propriu zisă, pe care se circulă, pe jos, în auto, în trăsură, în cărucior pentru copilași sau pe bicicletă, — și strada luată la figurat, sub care se înțeleg oamenii cari circula pe stradă, luați în bloc fără nici-o deosebire de sex, naționalitate, confesiune sau vârstă.

Strada propriu zisă, pentru a fi într'adevăr utilă, trebuie să fie: curată, largă, bine pavată, dreaptă. În felul acesta nu împiedică circulația, o ușurează și'n plus ridică prestigiul orașului în care e situată... Străzile Aradului sunt largi și drepte, dar sunt murdare și rău pavate!

Strada mobilă, adică cea luată la figurat, trebuie să fie conștientă și calmă. La momentul potrivit, trebuie să reacționeze, chiar violent dacă e nevoie, dar trebuie să fie și conștientă pentru a nu reacționa pentru cauze absurde. (În Spania, strada mobilă reacționează exagerat pentru orice fleac). O „stradă” perfectă e la Paris. Reacționează precis în momentul oportun.

Strada noastră locală. Prin lumina celor de mai sus, analizați-o! vedeți cum este! Trimiteți-ne părerea și o vom publica...

După conferința dela Belgrad

Înainte de-a trece la considerații asupra conferinței dela Belgrad, înregistrăm două fapte: Strângerea de mână a lui Goemboes cu Polonia și mai ales ochiada reciprocă de peste acest gest, și-apoi, constatarea că Ianka Puzta ar aparține unei familii înrudite cu Horthy.

Din cele ce s'au hotărît la Belgrad, se desprinde o constatare: nu s'a hotărît nimic precis, s'au lăsat o mie și una de porți deschise, ceace e un fapt semnificativ. Mica înțelegere și înțelegerea Balcanică nu și-a spus ultimul cuvânt. Se așteaptă rezultatul cercetărilor.

Abilitatea, subtilitatea d'lui Titulescu a fost din nou dovedită. Lucrurilor cărora nu li s'a spus pe nume la Belgrad însă, o să le spunem noi.

Se mai crede, în afară de cele două știri înregistrate aci, că armele nemarcate ale teroriștilor au fost furnizate de un stat oarecare, fiindcă o întreprindere particulară n'ar fi avut curajul să le pună în vânzare. Coroborînd deci aceste fapte pe cari conferința dela Belgrad se pare că le-a cunoscut, înțelegem cari sunt cauzele externe ale atentatului în contra uelșitorilor cărui se vor ridica în picioare cinci armate ca un singur om dacă va fi nevoie de intangibilitatea hotarelor, la dărâmară cărora se lucrează pe ascuns, cu revolverul și prin planuri clocite în ascuns.

Constatăriile de până acum sunt concludente. Bănuim care ar fi țara care să se prezeze la falsificări. Dacă a falsificat bani străini, dece nu și ar permite să

fabrică arme nemarcate, în țară, acasă?

Mica înțelegere însă nu s'a grăbit. Și bine a făcut.

Să nu se legene țara falsificatoare și criminală la cărei regent susține un lagăr de exerciții criminale, în speranța că va scăpa cu o simplă morală. Ei spuneam noi copil cu care trebuie să se trateze indulgent. Aceasta însă, pe vremea ieșirilor nepotrivate ale lui Eckhardt. Nu poți lăsa un copil să arunce bombe, cât o fi el de copil rău.

Îl stătuim însă pe acest copil să și bage mințile în cap și să facă din gură, și să se așeze pe mâinile i agitate și pline de sânge, murdărite mai vinovat decât ale Ladyei Machbeth și pe cari, nu toate parfumurile Arabiei, ci nici focul

gheenei nu le va putea purifica.

Nici nu bănuiește țărișoara închipuită, ce părăsită se va simți atunci când auzarea va atrage după sine aplicarea sancțiunii pe care o așteaptă deja. Și să se învețe minte atunci, să mai fie clește în mâna altora! Degeaba „interesele Ungariei sunt aceleași cu ale Poloniei”, dupăcum a spus d. Goemboes la Varșovia. Atunci când corectivele contondente îi vor fi drastic aplicate, nici Germania nici Polonia nu va țipe spatele, ci va ride pe înfundate, pentru că e evident că amestecul lor nu le-ar aduce foloasele pe cari le scontau până acum.

Noi așteptăm cu răbdare, cu aceeași răbdare pe care a dovedit o conferința dela Belgrad.

Așteptăm un gest!...

Prin repunerea — fără nici o hotărîre a comisiei interimare — a statuii lui Fábán Gábor, s'a creat o stare de nemulțumire contra d' lui dr. Ioan Ursu, atât în sânul comisiei pe care o prezidează, cât și'n sânul populației. Nemulțumirea aceas'a e teîndreptată după cum și este natural, contra președintelui comisiei interimare, contra d' lui dr. Ursu. Singur d' sa este vinovat pentru lucrul acesta, pentru că, după cum s'a arătat în coloanele noastre, d' sa, când a procedat în felul acesta, s'a lăsat înfluențat nu știm de către cine, dar bănuim, că după statura lui Fábán Gábor va fi repusă, atunci în cazul unor eventuale alegeri comunale, voturile minorităților — ale ungarurilor, — vor merge spre lista pe care va figura d. dr. Ursu. Ori lucrul acesta,

nu era permis să-l facă. Nu că nu-l oprea nimeni, dar nu era românesc, nu era în conformitate nici cu sentimentul populației, nici — mai cu seama — cu momentul în care s'a făcut.

Pentru repararea acestei greșeli, noi suntem de părere, ca d. dr. Ioan Ursu, să pună chestiunea în prima ședință a comisiei interimare și comisia să hotărască, ridicarea tulozur statuilor ungurești. În felul acesta populația figurea va primi o satisfacție, d. dr. Ioan Ursu se va reabilita, și va scăpa de rușine. Căci, după câte știm noi, se vor găsi iarăși anonimi cari în vre o noapte întunecată să dea o nouă lecție de romanism. Credem că lecția trebuie prevenită și statuile înălțurate pe cale legală și în lumina zilei.

Așteptăm gestul!...

In memoriam *)

Cuvântarea d-lui dr. Ioan Suciu la inaugurarea monumentului lui Mihai Veliciu

Mila fost dat norocul ca încă dela începutul anilor 1898 până la grava sa îmbolnăvire din anul 1910, — adică vreme de peste douăzeci ani — să-i fiu aproape marelui nostru conducător din vremuri, lui Mihai Veliciu.

Veți înțelege deci, că acum, când vreau să vă vorbesc de el, mă pleșesc reminiscențe personale și sunt stăpânit de o emoție sufletească, care mi-a stingereste în aflarea cuvintelor celor mai potrivite pentru înălțarea vredniciei mari a căpitanului nostru de odinioară. Pentru a vă putea arăta cât mai

*) Din cauza lipsei de spațiu „Ecoul” nu poate reda în întregime toate cuvântările ce s'au rostit Duminică la inaugurarea monumentului lui Mihai Veliciu, la Chișineu-Criș. Facem loc doar cuvântării d-lui dr. Ioan Suciu, inițiatorul acestui monument și fost colaborator al lui Mihai Veliciu.

fidel însemnătatea covârșitoare a acelu mare suflet de român, care era Mihai Veliciu, hărăzit nouă de providența divină, pentru a ne fi conducătorul cel strășnic, chiar pe acea vreme, când eram expuși din toate părțile atacurilor concentrice ale Hydrei cu multe capete, pornită spre înghițirea ori nimicirea noastră, — și mai întâi a celor de pe această fâșie dinspre Vest a pământului românesc, — trebuie să vă schitez situația în care ne aflam pe vremea pășirii lui Mihai Veliciu pe arena vieții noastre publice.

Împăratul se împăcase cu ungarilor, cari Lau detronat în 1849 și pentru a căror suprimare ceruse, pe lângă mari fâgăduieli, jerfa a zece mii de vieți românești. S'a împăcat cu ei, fără de vre-o muștrare de conștiință, ne-a dat pe mâna lor: „Nu mai pot face nimic pentru voi” — a fost mesajul îngrozitor,

ce ni l-a trimis Habsburgul prin mitropolitul Andrei Șaguna.

Dualismul intronat în Austro-Ungaria, deși la început fâgăduia respectarea dreptului la viață al popoarelor din monarhie, era de fapt o concepție îndreptată spre a servirol lor imediată și spre contopirea lor lentă în Austria în elementul german, iar în Ungaria în cel unguresc. Mijloacele ce le stăteau la dispoziție în acest scop erau enorme.

Dar și împăratul și favoriții lui țineau să arunce praf în ochii lumii. Astfel și în Ungaria dualismul și-a început regimul prin votarea legii „despre egala îndreptățire a naționalităților”. Natural că nu pentru a traduce în faptă, ci pentru că să aibă ce călca, ce lua în bătaie de joc.

Ne suprimară limba în administrație și în justiție. Ne lăsară fără o singură școală primară în limba noastră, deși legea impunea guvernului ungar să se îngrijească ca școlile primare să aibă ca limbă de propunere limba majorității popo-

rației din respectiva comună. Ne luau hotarele și colonizau pe ele unguri și renegați.

Ne trebuia pâine pe seama fiilor nostri ieșiți din școli mai înalte. Pentru ai noștri nu aveau loc nicăiri. Tineau posturi de medici oficiali cu zecei de ani vacante, până nu se iveau în fine un competitor strein, — ai noștri înzădar concuiau: nu-i candida pretorul ungar.

Nici în alte servicii publice nu puteau pătrunde de ai noștri, decât câte un corb alb dintre ei.

Flăcăii noștri înrolați la honvezi erau oprți să se folosească între ei, român cu român, de limba micii lor, trebuiau să vorbească între ei — ungurește. Și erau pe cale, ca și regimentele comune să introducă, pentru flăcăii din Ungaria, limba maghiară.

Văzând că noi din dări benevole ne-am ridicat școli, au introdus și în acestea de dominant studiul limbii maghiare cu 17 ore pe săptămână, așa, că își luară obrazul a

(Continuarea în pagina II).

Vieța sportivă

Strălucita victorie a Gloriei

— Ripensia, „U”, Crișana, Chinezul și Venus Invingătoare —

Gloria - CAO 2:1 (1:0)

Ieri, Duminică s'a disputat la Arad matchul divizionar Gloria-CAO. Matchul a fost urmărit de peste 3000 spectatori. Invingător din această partidă, a ieșit echipa românească Gloria.

Contra pronosticurilor cari o făceau victimă, Gloria a produs un joc peste așteptări câștigând just asupra faimosului team CAO.

Duminică trecută Gloria și-a luat o sarcină grea, de a reprezenta footballul din Arad. Cu ocazia matchului de ieri Gloria a confirmat și a dovedit că într'adevăr este singura echipă din Arad care este demnă de aceasta.

Gloria a produs un joc de o factură înaltă și mai ales în repriza primă când a dominat net. Gloria a meritat pe deplin această victorie dovedind multă eficacitate.

Intregul „11” a jucat bine muncind deopotrivă la strălucita perforanță de ieri.

Invinși au jucat și ei frumos însă apărarea masivă a Gloriei a oprit orice intenție cu scopul de marcare a învinșilor.

Gloria începe printr'un tempo vioiu și atacă inepetuos. Mingea se perindă pe ambele părți fără ea să atingă plasa.

Gloria reușește câteva combinații frumoase care însă rămân fără rezultat, David fiind la loc.

David la loc iar Boșneac excelează, oprind orice lovitură ale faimosului atac CAO-ist.

După ce 30 minute balonul era gonit dela poartă la poartă, Mărienuț deschide pe Dobra care pasează lui Barbu I. Acesta trece de Feuerstein și trimite imparabil în plasă (1:0).

Atacul CAO-ist reacționează, vor cu orice preț egalarea. În minutul 35 Covaci primind o minge dela Ronay trimite o bombă tip internațională, pe care Boșneac cu toate că nu e internațional, o prinde. Două minute mai târziu Ronay trage lângă.

Inzadar încearcă CAO să egaleze, rezultatul primei reprize rămâne stabilit.

La reluare CAO presează, obține 2 cornere cari însă rămân fără efect. O combinație Dobra—Mercea—Barbu, termină printr'o lovitură peste bară trimisă de ultimul. În minutul 7 Kocsis încearcă poarta Gloriei însă Boșneac pînjează. În minutul 14 Ronay deschide pe Bodola care aduce egalarea (1:1). În minutul 22 Chirotiu oprește pe Barbu într'un mod nespermis. Gloria obține 11 m. pe care Pecican îl transformă (2:1). CAO-ști sunt desperați, deasemenea și d. arbitru care după iluziile d-sale acordă din semn un 11 m., Hustik lovind cu capul iar nu ca mâna.

După multe târgueli arbitrul de tușe spunând că nu era cazul unui 11 m. d. Seliceanu revoacă decizia. Pecican este eliminat din joc și

Chinezul-AMEFA 4:2 (1:2)

— Un match anost —

Ieri după masă, la Timișoara, s'a dovedit, dată mai mult, că echipa muncitorilor arădani, AMEFA, — din cauza joacii absolut rudimentar pe care l practică, din cauza brutalităților excesive pe cari le utilizează, adunând să opune tehnicii, forța, și mai ales din cauza deprinderii (?) ce o au exponenții muncitorilor arădani, de a face exhibiții de box concomitent cu matchurile de football — nu merită să facă parte din nici o divizie națională.

Prin purtarea lor neobișnută și de continuă provocare, au confirmat și veracitatea celor ce se vorbesc: unde joacă AMEFA trebuie să fie scandal și bătaie.

De data aceasta au brodit-o prost... Au căpătat bătaie, pe teren, dela jucătorii Chinezului și dela publicul spectator; primii iau bătut la puncte, la football și secun-

Gloria continuă să lupte cu 10 oameni.

Jocul continuă cu insuficiențe d. arbitru se pierde; numai știe, numai vede, numai aude. Gloria atacă, CAO contraatacă. D. Seliceanu acordă CAO-ului încă un 11 metri în minutul 43.

Ronay bate, însă Boșneac apără. Toate insistențele d. lui arbitru de a aduce egalarea erau zadarnice. Minuțele se consumă și d. Seliceanu e silit să sulte matchul fără ca să fi eșuat egalarea.

Au jucat formațiile: Gloria: Boșneac, — Hustik, Varăși, — Ökrös, Faur, Pecican, — Igna, Dobra, Barbu I, Mărienuț și Mercea.

CAO: David, — Bartha, Chirotiu II, — Krausz, Iuhasz, Festersteig, — Gfanzman, Covaci, Ronay, Bodola, Kocsis.

Arbitrajul d. lui Seliceanu mizerabil!

zii i-au făcut knok-down și knok-out la box.

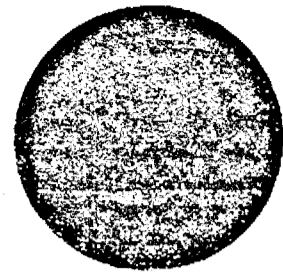
Joial

După astfel de întâmplări, se poate deduce lesne cât de spectaculos și mai cu seamă care a fost partea spectaculoasă a jocului.

Chinezul dela început se observă superioritatea Chinezului, care — cu toate că domină continuu — nu poate realiza nimic.

În minutul 22 Sežok comite un fault în afara careului de pedeapsă. Lovitura o execută impecabil Dvorsak, deschizând scorul. AMEFA—Chinezul 1:0. Numai două minute mai târziu, Cucuța shootază în bară, mingea revine și e reluată în poartă de Magold. AMEFA—Chinezul 2:0.

După mai multe ocazii de marcare, de ambele părți, (Continuarea în pagina III-a.)

SALA „PALATULUI CULTURAL A RAD“

Duminică 4 Noembrie a. c. orele 9 seara Sub patronajul D-nei și D-lui Mărcuș va avea loc

CONCERTUL

D-nei Antoinette Trandafirescu Eremie

Laureată a concursului de canto din Viena Soprano, dela Opera „Diana“ din Milano

cu concursul D-lui Gh. Ștefanovici tenor dela Opera Română

In program:

Arii și Melodii: Saint Saens, G. Pierné, G. Donizetti, Caccini, Schumann, Brahms, G. Verdi, E. Dell'Acqua, Peccia Ciléa, Massenet, C. Brăiloiu, Kiriac, T. Brediceanu, J. Movila, E. Caudella, Leopold Stern.

Biletele se găsesc de vânzare la Librăria Diecezană și Sándor și în seara spectacolului la casă.

Formarea noului guvern iugoslav

Demisiunea guvernului s'a produs Sâmbătă la ora 5 d. a. Regenta a început consultările. Se dă ca, probabil, un guvern sub prezidenția d-lui Jettici care va păstra și externele și în care ar intra și unii membri ai opoziției. Se vorbește de intrarea în guvern a d-lui Kozoșeț. În orice caz, criza actuală nu are decât scopul de a în-

lesni formarea unui guvern, care să facă dovada unirii. Noul guvern va face imediat după formarea lui o declarație prin care va arăta că iugoslavia înțelege să continue cu fermitate aceeași politică externă ca și până acum, în deplin acord cu toți aliații ei. Se prevede pentru astăzi sau Marți formarea noului guvern.

voi să ne maghiarizeze pe cheltuila noastră proprie.

Seurt zis: ne sugrumau, ne pregeșteau mormântul.

Însă Părintele Ceresc, Dumnezeuul moși-strămoșilor noștri, cari vreme de atâtea veacuri triste rând pe rând s'au pogorit în mormânturi ca robi, cu singura licărire în sufletul lor trudit, că trebuie să vină o dată ziua izbăvirii, — s'a îndurat de neamul nostru românesc.

Și pentrucă nicidecum nu s'a dat pe lume izbăvire fără jertfă, a dat să se nască în câte o colibă umilă de țaran român o ființă, inzestrată cu puteri sufletesti extraordinare, și un dor nemărginit de jertfă pentru salvarea neamului său.

Așa ne-a dat și pe Mihai Velici, nouă celor din județul Aradului, chiar pe când eram mai lipsiți de un mucenic salvator.

Vreme de un pătrar de veac el ne-a fost conducătorul nostru înțelept, o energie de neînving, în jurul căruia cu drag și încredere s'a grupat toată suflarea românească din acest județ. Nimeni ca el n'a știut răscoli în sufletele țaranului român din acest județ, conștiința națională și simțul de demnitate al Neamului nostru, până la acel grad de extaz, până la stadiul de delir,

ca Mihai Velici.

Și — minunea cea mai mare — nimeni n'a fost mai autoritar și mai modest decât dânsul...

Mihai Velici nu a admis niciodată în viața sa să i se aducă laudă, ori chiar elogii pentru vreun succes. Nici cu vorba, nici prin zăre. Dar elogierea soților săi de luptă nu o neglija niciodată. Iată de ce numele adjutanților săi bravi din vremuri a ajuns a fi cunoscut și slăvit de frații din depărtări în mai mare măsură, decât numele marelui lor comandant.

Noi arădani însă eram toți în clar cu meritele neîntrecute ale conducătorului nostru drag. Și n'a fost înconjurat anterior ori posterior nimeni dintre conducătorii poporului din Arad și județ și urmat cu atâta încredere și solidaritate, ca Mihai Velici.

Dându-mi-se norocul să vă pot vorbi, așa hodorogit cum sunt azi, dați-mi voie ca de încheiere, de aici din fața monumentului ridicat în cinstea lui, ca unul care i-am fost atâtea vreme aproape, încât am întipărit și azi, cu litere neșterse, în sufletul meu, felul lui de gândire, să vă împărtășesc acele sfaturi și rugăminti frățești cari, —

dacă bronzul, în care stă chipul lui drag, în fața voastră, ar ști vorbi — am simțul ea el l-ar aproba.

Întâi: să nu uitați, că nu suntem încă cu desăvârșire eliberați. Stăm încă departe de a ne putea considera și economiceste și culturaliceste ca fiind eliberați și a ne putea crede cu drept scăpați și în aceste privințe de sub supraștia strefină. Această emancipare pretinde mari încordări, muncă sistematică, solidaritate exemplară și conducere conștientă.

Al doilea: să nu credeți că noi, cei din Ardeal și Bănat, suntem un popor de diferite clase sociale. Straturile sociale în cadrul aceleiaș clase — da, dar nicidecum clase oșbite. De aceea voi, intelectualii noștri, să nu uitați nici pentru o singură clipă a vieții voastre, că sunteți fiii, ori cel mult nepoții opincei, trimiși înainte a fraților voștri țărani, ca să le fiți cu învățătura voastră în ajutor, în felul cum este dator un frate mai înaintat în vârstă să ocrotească și să păzească de rău pe fratele său mai mic. Reveniți deci cu toții, până la cel din urmă, la exemplul ilustru, ce vi-l arată vouă viața sârbătoritului nostru de azi, Mihai Velici.

În contactul său cu frații săi țărani, el, în orice fel de împrejurări, s'a comportat ca frate adevărat. El a fost de aceeaș morală și ca luptător național și ca profesionist al advocaturii, iată cheia pentru fiecare intelectual român, care îi asigură încrederea mulțimei.

Un al treilea adevăr, pe care mă în în drept, în puterea vârstei mele, să-l accentuez special cu prilejul inaugurării acestui monument, tuturor. Și adecă este: oricât de bineintenționat să fi fost Mihai Velici în munca sa uriașă și în planurile sale mărețe, — dacă plămădeala sufletească a fraților țărani din acest județ nu ar fi fost o temelină prea roditoare, în care îndemnul să îndrumările lui să prindă și să dea rod îmbelsugat, el își cheltuia viața sa zadarnic.

Cum însă strigătul lui de chemare n'a sunat în pustiu, ci a fost ascultat și urmat, iese incontestabil învederat și din pilda vieții lui Mihai Velici vechiul adevăr, că pentru a avea succes în luptă se cere: conducător înțelept și oaste vitează și disciplinată. De aici concluzia, că meritul succeselor se împarte între căpetenie și oastea sa.

Bătrâni cu plete albe, pușini câți mai sunt în viață și cari ați venit azi aici să reîmprosătați în suflete-

voastre amintirile dragi ce vă leagă de conducătorul nostru, din vremuri, privindu-i trăsăturile feței eternizate în bronz; bărbăți și fletcăi, cari numai din povestirile părinților voștri cunoașteți luptele mărețe ce le-au dat ei pe vremuri a lățeri de vajnicul lor conducător Mihai Velici; dați-vă seama, că acest monument nu este menit să vestească vreme de multe de sute de ani generațiilor ee o să se pe vinde aici, numai vrednicia conducătorului neîntrecut, care a fost Mihai Velici, ci totașa are să le vestească vrednicia voastră, a publicilor lui tovarăși de luptă, cari mai aflați în viață, luptându-vă neajunsurile bătrânețelor, — anți le vestească vrednicia părinților noștri, voi bărbăți și tineri fletcăi.

Acest monument este al vostru. Dar când stăruește asupra acestui fapt, lăsați să vă fac atenți, că el aruncă asupra voastră a tuturor, intelectuali și țărani, obligamentul moral: să vă arătați totdeauna demni de trecutul vostru și de bătrâni, demni de înaintașii voștri, voi cei tineri.

Sfârșind cu acest avertisment răzântesc vorbirea mea, predați monumentul spre păstrare și bună grijire veșnică, comunei politice Chișineu-Criș.

Dacă iubiți adevărul; dacă aprobați campaniile noastre de salubritate națională, aveți singura posibilitate de a susține eforturile noastre: PLĂTINDU-VĂ ABONAMENTELE ȘI ABONÂND PE AMICII VOȘTRI.

Bustul lui Mihai Velici a fost inaugurat

— La sărbătoarea Chișineului a participat întreg județul —
— Dela trimisul nostru special —

Gara Aradului, deși de dimineață e populată de turiști neobișnuiți și vesele, cari numai la gară — adică plecând — nu te văzusem până acum. Intrebările și răspunsurile se 'ncrușeau în aer: Unde mergi? — La Chișineu! — Și tu? — Tot acolo! O echipă de cercetași, cu ghețele lor de turism, bat ritmic pardoseala de ciment a gării. Inceț, inceț sala de așteptare, hall ul și restaurantul, se golesc. Trenul e garat, vagoanele se umplu. În compartimente abia mai e loc de stal în picioare. Nimeni nu protestează. Toți d'scută aprins, dar nu vehement. Unul povestește amănunte din viața lui Mihai Velici, altul o poveste tragi-comică.

Crișul alb! Un minut oprire!
Lumea năvălește spre eșire. Grabă nejustificată, pentru că trenul... așteaptă.
In dosul gării, banderii de căldreți, trăsuri și auto mobile, venite 'n calea oaspeților. Unii pornesc cu trăsuri, alții pe jos — și și demorfească picioarele — distonja până 'n orășel nu e mare. Dela intrarea în piața orașelului gardienii comunali, postați pe ambele laturi a ale parcursului, salută gravi. Ajunși în piață, fiecare se 'ndreaptă în toate părțile, la cunoscuți, la prieteni, la restaurant.

Sosește ministrul cultelor

Intre timp a sosit d. Al. Lapedatu, ministrul cultelor. La sosire a fost întâmpinat de o delegație de locuitori, în frunte cu d. deputat Pănică Popovici și d. Victor Bărgău primpretorul plășii, cari i-au urat bun venit și l-am salutat în numele populației.

În casa familiei Velici

După ce tabăra gazetarilor a eșit dela restaurant, am voit să ne îndreptăm spre biserică. Am fost întâmpinați de d. dr. Emil Veliciu, fiul lui Mihai Velici să intrăm un moment în casa în care a trăit și activat acesta. În drum — câțiva pași doar — am întâlnit pe d. prof. univ. dr. Ioan Lupaș, care avea aceiași țintă: casa lui Velici, grădina, unde a fost — în timpul copilăriei sale, ca 'n casa părintească.

La biserică...

Începuse serviciul divin, oficiat de P. S. Arhierul Andrei Crișanul și un sobor de 6 preoți. Populația locală și cea din satele vecine, a umplut biserica până la ultimul loc. Puțin după ora 10, serviciul di-

lici, au fost ridicate și a apărut figura masivă de bronz a fostului luptător, opera tânărului sculptor timișorean Andrei Gáll.

În numele guvernului

...vorbește d. Alex. Lapedatu, ministrul cultelor.
Meritele conducătorilor cari activează în viața publică, sunt recunoscute abia după moarte, când se vede adevărata lor valoare. Istoria pe toți aceștia i eșează la justul lor loc. Așa s'a 'ntâmplat și cu Mihai Velici, care, în lupta naționalistă de sub regimul maghiar și a câștigat deosebite merite. Și
(Continuarea în pag. IV)

Cinematograf

CENTRAL

Programul de azi:
Comedia muzicală a lui Bus Fekete Lászlo

Filcele Excelenței Sale

renumitul film cu marile staruri Nagy Kato, Willy Fritsch, Adele Sandrock, Hansi Niese, Gustav Waldau Lizi Holzhu

Reprezentările a orele 5, 7.15 și 9.15 seara
Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi!

Astă seară, la mine!

Jenny Jugo, Paul Hörbiger, Theo Linggen

Reprezentările la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

CORSO

Programul de azi:
La orele 5, 7 $\frac{1}{4}$, 9 $\frac{1}{4}$

Cea mai mare revistă a tuturor timpurilor

CARIOCA

Fetele dela Rio de Janeiro
Creațiune nouă de dans
CARIOCA
Dolores del Rio!

Cetiți „ECOUL”

Ceasornice, Inele de logodnă se cumpără ciftin la

CSÁKY

Arad, vis-à-vis de biserica luterană

Căminul copiilor săraci

Azi — Luni — înainte de masă a avut loc sfințirea Căminului și cantinei copiilor săraci și vagabonzi inițiată și transpusă în realitate de Societatea Crucea Roșie din Arad.

Inaugurarea acestui lăcaș cu o menire socială așa de importantă, s'a făcut cu fastul cvenit. (Și reportajul complet al inaugurării suntem nevoiți a-l publica acia măine, pentru că azi aglomerația de material nu ne permite). Notăm aci, că

acest cămin va funcționa în clădirea orfelinatului „Regina Maria”.

Revoluția din Spania complet înăbușită

Madrid. — Guvernul anunță oficial că revoluția a fost complet înăbușită.

Azi s'a constituit prizonier d. Leucioni, unul dintre conducătorii revoluționari.

Ce înseamnă

împrumutul de înzestrare?

Dobândă sigură — Capital sporit — Scutire de impozite și Premii de 3 milioane, 1 milion, 500.000 Lei, etc.

Cine subscrie la împrumutul de înzestrare

1. Va avea o dobândă bună și sigură la banii subscriși;
2. Va primi, pentru una mie lei subscrișă, 1200 lei prin tragere la sorți;
3. Pentru fiecare mie lei subscrișă, poate, prin tragere la sorți, câștiga premii de câte
3.000.000, 1.000.000, 500.000
250.000 și 100.000 lei, în total
12.600.000 lei anual, la fiecare miliard subscriș.

4. Nu va plăti nici un impozit la sumele încasate din cupoanele și amortizările împrumutului;
5. Nu va plăti nici o taxă de moștenire și nici o taxă pentru dotele și donațiile constituite în titlurile acestui împrumut;
6. Cupoanele și titlurile eșite la sorți ale acestui împrumut vor fi primite drept bani la orice casă publică.

Plata unei obligațiuni de 1.000 lei, este 880 lei, din cari 200 lei pot fi plătiți în titluri din vechile rente.

Decizie

Noi, Ministrul Secretar de Stat la Departamentul muncii și asigurărilor Sociale.

Având în vedere dispozițiunile art. 22 din legea pentru reglementarea repausului duminical și al sărbătorilor legale:

Având în vedere decizia ministerială Nr. 71190 din 4 Noiembrie 1933 publicată în Monitorul Oficial Nr. 260 1930.

Având în vedere decizia ministerială Nr. 65016 din 13 Septembrie 1934, publicată în Monitorul Oficial Nr. 218 1934.

DECIDEM

Art. 1. — Frizeriile din comunele urbane cari funcționează în hoteluri, băi, cluburi, cafezene, instituții de stat și particulare, etc., vor fi închise în cursul săptămânei între orele 13—15, seara la ora 20, iar în ajunul Duminicilor și sărbătorilor legale la ora 23.

Art. 2. — Duminicile și sărbătorile legale aceste frizerii vor fi închise toată ziua.

Art. 3. — Domnul Director general al muncii este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data în București la 12 Octombrie 1934.

Ministrul muncii

ss. I. Nistor

p. conformitate

ss. Negrea

Pentru conformitate:

(Indiscifrabil)

Directiunea XI Reg. silvică Arad
Serviciul Comercial

No. 10696 din 12 Oct. 1934.

Publicațiune

Se publică spre generală cunoștință, că în ziua de 29 Octombrie ora 10 a. m. 1934, iar în caz de rezultat negativ se va ținea o nouă licitație în ziua de 9 Noembrie ora 10 a. m. 1934 în localul Direcțiunei XI Reg. silvice Arad, se va vinde prin licitație publică pe unitate de produse materialul depe suprafața de 71.74 ha a parchetului accidental 1934—1935 a porțiunei expropriată pentru pășune din pădurea Bicăcel ocolul silvic Dobrești jud. Bihor estimat la 4354 m. steri lemn de foc și 2903 grămezi crăci, cu prețul unitar de lei 33 desp. 23 rol. a unui metru ster și lei 13 a unei grămezi crăci.

Vânzarea se va face conform Regulamentului de licitațiuni și cu aplicarea condițiilor generale pentru exploatarea pădurilor Statului publicate în Monitorul Oficial No. 106 din 12 August 1912 cum și cu condițiunile speciale de care amatorii pot lua cunoștință dela Direcțiunea XI Reg. silvică Arad și ocolul silvic Dobrești.

Estimațiunea din oficiu este de lei...

Garanția provizorie este de lei 15.000.

Supra oferte nu se primesc.

Vieța sportivă

Chinezul-AMEFA 4:2 (2:1)

(Urmare din pag. II-a)

Reinhardt face hands în careu. Penaltyul e transformat, în minutul 31 de Comarnay, reducând handicapul și stabilind rezultatul primei reprize. (2:1 pentru AMEFA).

Al doilea mi-timp aduce, pe lângă schimbarea rezultatului și alte evenimente.

După 23 de minute de joc confuz și plin de brutalități, Zelenak I egalează, transformând un hands dela 25 m. Acest fapt îndârjește foarte mult pe muncitori și jocul degenerază cu totul. Publicul enervat invadează terenul lovind mai mulți jucători dela AMEFA. Cu mare greutate și cu ajutorul poliției, liniștea a fost restabilită și jocul a continuat cu aceeași alură până în minutul 37, când — la o învâlmășeală — Glasz înscrie încă un punct pentru Chinezul.

După trei minute, Comarnay transformă încă un

m. stabilind rezultatul final, de 4:2.

Chinezul: Schmidt' — Sebök, Hetzer, — Nagy, Zelenak I, Demetrovici, — Szilard, Török, Comarnay, Glasz Gruin.

AMEFA: Bugariu, — Reinhardt, Csajka, — Szurdi, Dvorzsák, Toth, — Cucula, Grosz, Magold, Karabel, Podrussek.

D. Flegman, arbitrul partidei, a fost prea indulgent cu jucătorii cari au jucat brutal.

Cuvântul norocului este: Să cumperi loz dela Banca Generală pentru că lozurile ei sunt cele mai norocoase.

Folosiți bateriile

„Galvani”

Bustul lui Mihai Velici a fost inaugurat

(Urmare din pag. III-a)

pentru aceste, chipul său a fost turnat în bronz. Figurile acestor oameni, sunt un memento, pentru urmași, cari trebuie să urmeze pilda celor morți. Numai așa, România va avea cetățeni conștienți. Aduc memoriei lui Velici și serbării de azi omagiul și salutul guvernului.

Archiereul Andrei Crișanul, citește o scrisoare a P. S. Sale Episcopului Roman Ciorgaru, în care se aduc elogiul lui Mihai Velici și luncii Aradului, care întotdeauna a fost mândria românismului

Vorbesc profesorul Lupăș

Aduce mulțumiri celor cari au ridicat bustul, care e recunoștința urmașilor pentru lupta aprigă pe care în trecut a dus-o Mihai Velici pe terenul naționalismului.

Spune amintiri din vremea copilăriei, când d-sa — d. prof. I. Lupăș — a trăit în casa lui Velici, fiind considerat aici ca un membru al familiei, unde a văzut că avocatul știa să armonizeze dragostea și iubirea de familie cu viața publică, ținând să-și pregătească bine copiii pentru viață, care este o luptă aprigă. N'a fost Duminecă și sârbătoare în care Velici să nu-și ia copii de mână și să nu meargă cu ei la biserică în Chișineu-Criș sau la Șepreus satul său natal.

La Șepreus satul său natal. La avocatul Velici, veneau țărani și nimeni nu pleca fără mângâiere sau sfaturi. Velici a fost un caracter integru, aceasta se vede din toată viața. În timpul când ungurii s'au năpustit asupra conducătorilor politici, n'a scăpat nici Velici, care un an a stat în închisorile Seghedinului, dar după ce-a eșit de-acolo n'a căutat să-și facă merite din aceasta. A fost un erou și nu trebuie uitat. Preoții vor trebui să-i pomenească numele în biserici, profesorii în școli, iar Liga Antirevizionistă va aprinde la mormântul lui Velici, candela recunoștinței perpetue. Trebuie ridicată aci la graniță cât mai multe monumente ale bărbatilor însemnați, căci în felul acesta granița va fi mai bine apărată.

Vorbesc un consătean

Vorbesc, prof. univ. d. dr. Marius Sturza, originar din Șepreus, — satul lui Velici, — care depune o cunună de flori. D-sa face biografia lui Velici, primul avocat român la Chișineu, — om sărac, avocat vestit, cu cinste exemplară, judecată clară, bună-tate, iubire de neam, putere de muncă, cu casă ospitalieră, căruia i s'a adus cinstea de a fi fost ales în comitetul partidului național. În fața monumentului său, genunchii românilor trebuie să se plece. D. dr. Romul Coțoiu, vorbește în numele baroului arădan, arătând activitatea avocațială a lui Mihai Velici.

Frăția ortodoxă

În numele Frăției ortodoxe vorbește d. Iosif Moldovan din Arad, care spune, că organizația în numele căreia vorbește, urmărește încheierea într'un tot a tuturor fra-

ților de același sânge. Frăția ortodoxă își pleacă fruntea în fața bustului lui Mihai Velici, care este un simbol de adevărată viață ortodoxă, în curata ortodoxie de la țară.

Ziaristul Lungulescu...

În numele Ligii Antirevizioniste și a marelui ziar „Universul”.

Venit din București să aducă prinosul de admirație în fața chipului turnat în bronz a lui Mihai Velici, care va face ca amintirea lui să nu piară ca a noastră. Mihai Velici a înțeles un mare adevăr: el nu s'a clintit, cum nu s'au clintit munții și cordii de stejar, el niciodată nu a primit să vorbească ungrurește. A fost un român mândru de neamul său și a spus-o ungrurilor. Căci el știa că ungrurii n'au justificarea insidică pentru a stăpâni n'au dreptul să stăpânească Ardealul. Face un mic istoric al luptelor duse de unguri contra românilor, și trage concluzia: ungrurii nu ne-au înfrânt pe calea armelor pentru noi, românii aveam suflet și cu acest suflet am luptat contra lor fiind susținuți de credință. Ungurii vreau să ia în stăpânire din nou aceste pământuri. Să vie: le vom da pământ pentru morminte.

Aduce elogiul d-lui Ioan Suciu pentru inițiativa de a se ridica un monument lui Mihai Velici.

Studentul Popluca aduce omagiul întregii studențime române, memoriei lui Mihai Velici, asigurând că va fi urmaș demnă.

Toasturile

Seria cuvântărilor o încheie notarul Ardelean, care în numele populației chișineului, mulțumește oaspeților pentru participare.

Urmează câteva cântece dela 1848, bine executate de corul „Lyra” cari au plăcut

și impresionat foarte mult.

După aceste a urmat un banchet de peste o sută de tacămuri în sala Casinei Române.

La banchet, s'au rostit următoarele toasturi:

D. ministru Lapedatu a toastat pentru M. Sa Regele Carol II.

P. S. Sa și-a ridicat paharul pentru guvern și d. ministru Lapedatu.

Protopopul Marșeu a toastat pentru d. dr. Ioan Suciu și pentru toți cei ce și-au dat concursul pentru ridicarea monumentului.

D. dr. Ioan Suciu, răspunzând a dat glas amintirilor sale din cele trecute vremi.

Toasturile au fost încheiate de d. prof. Ioan Lupăș care a reamintit câteva episoade interesante din viața lui Mihai Velici, în legătură cu evenimentele din 1916.

Participanții

La serbarea de inaugurare, am remarcat, — din Arad, — în afară de rudeni și membri ai familiei Velici, pe d-nii: dr. Mărcuș, dr. Ion Groza, prefectul județului, dr. Alexa Botioc, dr. Noveanu, Gregorovici, prof. Al. Constantinescu, deputat Cori Ardelean, ing. George și Eugen Șincei, deputat Păușești, dr. Aurel Lascu, dr. Iancu Cornel, dr. Adam Iancu, avocat Aron Petruțiu și alții al căror nume din lipsă de spațiu nu-l putem da.

Din Oradea au participat, d-nii Popovici, chestorul poliției, dr. Liviu Lazar, prof. univ. etc.

Din plasă, fiecare comună a fost reprezentată prin preoți, învățători și delegați de țărani cu drapele. Iar comunele din județ prin câte 2—3 delegați.

Tot timpul serbării, mulțimea de oameni cari umplea aproape toată piața, a păstrat o atitudine de pioasă sărbătoare și recunoștință față de memoria lui Mihai Velici.

Radu Baltag

„Isvestia” răspunde lui Goering

Afirmațiilor d-lui Goering, care pretinde că asasinatul de la Marsilia a fost pus la cale de comuniști și că Dimitroff, care se află acum la Moscova, ar fi trimis agenți care să l ucidă chiar pe d-sa la Belgrad, „Isvestia” răspunde:

„Ministrul aviației germane s'a dus la Belgrad spre a aco-peri pe cât posibil mașinațiile

al căror autor este în Germania. Nu mai este un secret azi pentru nimeni că centrul emigrăției revoluționare croate se află în Germania, unde scoate ziare și unde este susținută chiar de național-socialiști cu scopul de a se provoca neînțelegeri între Franța și Iugoslavia.

Cui ar aparține moșia Janka Puzta?

Iată ce scrie „Curentul” în legătură cu întrebarea de mai sus:

Investigațiile făcute de polițiile atâtor state au dus, printre altele, la o descoperire care, la prima vedere sumar luată în considerație, întrece senzaționalul.

Moșia Janka Puzta unde s'a dovedit că teroriștii croați și bulgari primiau adăpost, instrucțiuni dela șefi, arme și posibilități de a-și face exercițiile necesare întrecătelor lor acțiuni, ar fi proprietatea familiei Purgli.

Din această familie ar face parte și d-na Horthy, soția regentului.

N. R. Telegrama nu ne-a sosit cu formele dubitative din ultimele fraze. Ne-a fost transmisă în forma cea mai precisă și însoțită de comentarii. Am voit să credem într-o eroare de transmisiune și am făcut forțări să nu înregistrăm și comentariile. Explicația e foarte simplă. Ne e cu neputință, sincer, să facem o legătură între știrea pe care o reproducem mai sus și mizerabilele fapte dela Marsilia.

Ce spune presa franceză despre vizita d-lui Gömbös la Varșovia

Deși Budapesta desminte știrea că s'ar pregăti un tratat de amicitie între Ungaria și Polonia, totuși presa franceză consideră, că vizita d-lui Gömbös la Varșovia reprezintă dovada apropierei ungaro-polone, îndreptată contra Cehoslovaciei, Uniunii Sovietice și a politicii franceze în Europa Centrală.

Ziarele pariziene reproduc extrase din presa ungară, în cari se arată că Ungaria și Polonia sunt animate de dorința comună de a avea o frontieră polono-ungară, stabilită pe contul Cehoslovaciei.

Ziarul „Oeuvre” spune că tratatul de amicitie polono-

ungară se pregătește mult și părțile contractare au ajuns la un acord complet. Tratatul acesta nu va semnat, însă, deocamdată. Pentru momentul de față, semna doar tratatul de colaborare culturală între ambele țări. Totuși program complet al apropierii ungaro-polone a fost alcătuit de mareșalul Pilsudsky, ministru Beck și primul ministru Gömbös. După întreprinderea dintre mareșalul Pilsudsky și Gömbös, susținea tratat va fi aprobat în principiu în forma sa definitivă. Semnarea lui va fi condiționată de succesele politice franceze în lunile apropiate

Reorganizarea comitetelor de revizuire

Proiectul de reformă administrativă al guvernului cuprinde măsuri în legătură cu crearea unor instanțe speciale administrative.

Pentru acest motiv, d. I. Inculț precomizează o serioasă reorganizare a actualelor comitete de revizuire pentru a le pune în măsură de a lucra cu mai multă eficacitate în soluționarea litigiilor judecate.

Primarii la sate vor fi numiți

Un alt principiu înscris în proiectul de reformă administrativă este acela al ridicării nivelului administrativ la sate.

Guvernul dorește ca această operă, începută prin numirea notarilor comunali dintre licențiații universitari, să fie continuată printr'o largă reformă administrativă, care să aibe la bază principiul selec-

țiunii elementelor chemate să conducă gospodăria satelor.

Astfel, d. ministru Inculeț enunța, printre alte puncte care vor conduce activitatea comisiunii, și pe acela al numărării primarilor la sate, dintre gospodarii cu studii universitare sau în lipsă, cel puțin cu bacalaureatul. Primarii ar urma să fie desemnați fie din rândul consiliului, dacă ei n'au candidat.

Idealul urmărit de ministrul de interne, este ca administrația comunală să fie condusă de către intelectualii ridicați din mijlocul satelor, intelectualii cari astăzi stau desrădăcinari aglomerând orașele. Se urmărește deci un exod „a rebours” al intelectualilor la sate, pentru ridicarea cărora să fie stimulate toate capacitățile și toate energiile.

Scandalul dela Camera de muncă din Timișoara

Din cauza aglomerării de material, demascările noastre în legătură cu scandalul dela Camera de muncă din Timișoara, unde a fost numit în comisia interimară condamnatul Constantin Rabinovici, ocrotitul prefectului dr. Dim. Nistor, vor continua

să apară numai de mâini încolo. Ne vom strădui să arătam, cu mărturiile și documentele ce ne stau la dispoziție, că între condamnatul prefectul de Timiș-Torontal au existat și există legături foarte strânse, care dintr-un aspect alarmant al unei complicități.

Separația bisericilor din Germania

Sinodul confesional al bisericii protestante germane, reprezentând pe credincioșii și pastorii cari sunt în opoziție cu biserica oficială, a adoptat în unanimitate o moțiune prin care pronunță solemn separația de biserica oficială.

Intre altele, moțiunea spune: „Fără a voi să se aducă o atingere dreptului de supraveghere al statului, cerem guvernului să recunoască principiul că toate chestiunile bisericesti, de doctrină și de organizare, trebuie să fie lăsate la aprecierea bisericeii, care singură este chemată să ia deciziuni în această materie”.

Sinodul confesional al bisericii protestante germane a invitat azi pe toți credincioșii să refuze a da ascultare conducătorilor bisericii Reichului.

O manifestație impresionantă a avut loc cu acest prilej președintele Sinodului, d. dr. Koch, a citit rezoluția Sinodului, de pe înălțimea personajului bisericii Dahem din apropierea Berlinului.

După cetirea rezoluției, d. dr. Schmitz, fost profesor la Universitatea din Muenster, a născut o impresiune rugătoare care s'a terminat prin invocarea clemenței divine față de Sinod și Adolf Hitler.

Uzunovici a fost încredințat cu formarea noului guvern

Consiliul de regență al Jugoslaviei a încredințat cu formarea noului guvern tot pe d. Uzunovici.

D sa a declarat presei că noul cabinet se va conduce tot pe baza constituției din

6 Sept. 1931. Noul guvern care se va compune aproape din aceiași membri, e probabil să fie alcătuit deja până azi.